

- 2) Wykładni art. 27 rozporządzenia nr 1346/2000, zmienionego rozporządzeniem nr 788/2008, należy dokonywać w ten sposób, że pozwala on na wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, w którym znajduje się oddział dłużnika, gdy postępowanie główne realizuje cel ochronny. Sąd właściwy do wszczęcia postępowania wtórnego jest zobowiązany wziąć pod uwagę cele postępowania głównego i uwzględnić systematykę rozporządzenia z poszanowaniem zasady lojalnej współpracy.
- 3) Wykładni art. 27 rozporządzenia nr 1346/2000, zmienionego rozporządzeniem nr 788/2008, należy dokonywać w ten sposób, że sąd rozpoznający wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego nie może badać niewypłacalności dłużnika, wobec którego w innym państwie członkowskim wszczęto postępowanie główne, nawet jeśli to ostatnie postępowanie realizuje cel ochronny.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Karen Dittrich (C-124/11), Bundesrepublik Deutschland przeciwko Robertowi Klinkemu (C-125/11) i Jörg-Detlef Müller przeciwko Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

(Sprawy połączone C-124/11, C-125/11 i C-143/11) (¹)

(Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Uregulowanie krajowe — Pomoc przyznawana urzędnikom w przypadku choroby — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 3 — Zakres stosowania — Pojęcie wynagrodzenia)

(2013/C 26/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland (C-124/11 i C-125/11), Jörg-Detlef Müller (C-143/11)

Strona pozwana: Karen Dittrich (C-124/11), Robert Klinkem (C-125/11), Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Przepisy krajowe przewidujące pomoc na rzecz urzędników w przypadku choroby wyłączające zarejestrowanych partnerów z członków rodziny, którzy mogą być objęci tą pomocą — Równość traktowania pracowników posiadających partnera życiowego w stosunku do pracowników pozostających w związku małżeńskim — Zakres stosowania dyrektywy 2000/78/WE — Pojęcie wynagrodzenia

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. c) i art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że pomoc przyznawana urzędnikom w przypadku choroby, taka jak ta przysługująca urzędnikom Bundesrepublik Deutschland na podstawie ustawy o urzędnikach federalnych (Bundesbeamtenengesetz), należy do zakresu stosowania wspomnianej dyrektywy, jeżeli finansowanie tej pomocy ciąży na państwie jako pracodawcy publicznemu, która to okoliczność winna zostać zweryfikowana przez sąd krajowy.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schienen-Control Kommission — Austria) — Westbahn Management GmbH przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-136/11) (¹)

(Transport — Transport kolejowy — Spoczywający na zarządcy infrastruktury kolejowej obowiązek przekazania przedsiębiorstwom kolejowym wszystkich informacji w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu pociągów, a w szczególności tych dotyczących ewentualnych opóźnień pociągów przesiadkowych)

(2013/C 26/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schienen-Control Kommission

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Westbahn Management GmbH

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Schienen-Control Kommission — Wykładnia art. 8 ust. 2 oraz części II załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315, s. 14), oraz art. 5 i załącznika II do dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 75, s. 29) — Spoczywający na zarządcy infrastruktury kolejowej obowiązek przekazania przedsiębiorstwom kolejowym wszystkich informacji w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu pociągów, a w szczególności tych dotyczących ewentualnych opóźnień pociągów przesiadkowych

Sentencja

- 1) Przepisy art. 8 ust. 2 w związku z częścią II załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym należy interpretować w ten sposób, że informacje dotyczące głównych możliwości przesiadek obok planowych czasów odjazdu muszą obejmować również opóźnienia oraz odwołania pociągów przesiadkowych, niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo kolejowe zapewnia te możliwości przesiadek.
- 2) Przepisy art. 8 ust. 2 w związku z częścią II załącznika II do rozporządzenia nr 1371/2007, a także art. 5 w związku z załącznikiem II do dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej, zmienionej dyrektywą 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, iż zarządca infrastruktury jest zobowiązany do przekazywania na niedyskryminujących zasadach przedsiębiorstwom kolejowym danych w czasie rzeczywistym dotyczących pociągów innych przedsiębiorstw kolejowych, jeśli stanowią one główne możliwości przesiadek w rozumieniu części II załącznika II do rozporządzenia nr 1371/2007.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — Joan Cuadrench Moré przeciwko Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-139/11) (¹)

(Transport lotniczy — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów — Odmowa przyjęcia na pokład, odwołanie lub duże opóźnienie lotów — Termin na wytoczenie powództwa)

(2013/C 26/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Joan Cuadrench Moré

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.

L 46, s. 1) — Brak terminu na wytoczenie powództwa — Artykuł 35 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska), zatwierdzonej decyzją Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 194, s. 38) — Prawo właściwe

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że termin na wytoczenie powództwa o odszkodowanie, o którym mowa w art. 5 i 7 tego rozporządzenia, jest ustalany zgodnie z przepisami każdego państwa członkowskiego w dziedzinie przedawnienia roszczeń.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht München — Niemcy) — Johann Odar przeciwko Baxter Deutschland GmbH

(Sprawa C-152/11) (¹)

(Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 2000/78/WE — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek i niepełnosprawność — Odprawa pieniężna z tytułu rozwiązania stosunku pracy — Program socjalny przewidujący obniżenie wysokości odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania stosunku pracy przysługującej pracownikom niepełnosprawnym)

(2013/C 26/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Johann Odar

Strona pozwana: Baxter Deutschland GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht München — Wykładnia art. 1, art. 6 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 16 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 4, s. 79) — Uregulowanie krajowe umożliwiające wyłączenie ze świadczeń zakładowego programu socjalnego pracowników w przedziale wiekowym bliskim uzyskania prawa do świadczeń emerytalnych — Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na wiek i na niepełnosprawność